

Γιατί δεν θέλω πια να είμαι Ευρωπαίος

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Πύρινο άρθρο στην Irish Times ενός Ιρλανδού που ζει στην Ελλάδα: Γιατί δεν θέλω πια να είμαι Ευρωπαίος.

Ο Ρίτσαρντ Πάιν είναι κριτικός λογοτεχνίας, ζει στην Ελλάδα εδώ και δέκα χρόνια και όπως εκείνος τοποθετεί τον εαυτό του... εθνικά, είναι Άγγλος λόγω γέννησης, Ιρλανδός λόγω υιοθεσίας και Έλληνας ως επισκέπτης και κάτοικός της. Δεν δηλώνει, όμως, Ευρωπαίος. Αντιθέτως, γράφει πως δεν θέλει πλέον να είναι Ευρωπαίος.

Με ένα πύρινο άρθρο του στην Irish Times, ο Ρίτσαρντ Πάιν γράφει γι' αυτά που ζει τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα και βγάζει ένα σκληρό συμπέρασμα που συγκεκριαλιώνεται στα εξής χαρακτηριστικά: «Η Ευρώπη έχει μολυνθεί από χυδαία συνθήματα όπως "ενότητα στην πολυμορφία" και από την πολιτική διγλωσσία του Μερκελισμού».

Μέχρι πριν από λίγα χρόνια ήταν ένθερμος θιασώτης της ευρωπαϊκής ιδέας, εργάστηκε ως σύμβουλος στο Συμβούλιο της Ευρώπης, έχει ζήσει από κοντά πολλές χώρες της ηπείρου και έχει δει με τα μάτια του όλες τις αλλαγές που συνέβησαν στα κράτη-μέλη. Προβλήματα αυτοδιάθεσης, επίλυσης ζωτικών προβλημάτων και άλλων πολλών δυσχερειών που επηρέασαν τον τρόπο ζωής των ανθρώπων της ΕΕ.

Η Ευρώπη λειτούργησε, όπως σημειώνει, για πάρα πολλά χρόνια ως χώρος στον

οποίο υπήρχε «πολιτιστική δημοκρατία». Έδινε το έναυσμα στους ανθρώπους να ανακαλύψουν κοινά σημεία στις κουλτούρες, να αφηγηθούν τις ελπίδες τους και να δείξουν τη δύναμη της θέλησης για δημιουργία. Αυτή τη στιγμή η Ευρώπη είναι γεμάτη Μανδαρίνους που δεν έχουν καμία σχέση με όλα αυτά.

Σημειώνει χαρακτηριστικά στο άρθρο του: «Σήμερα βλέπω συγχωριανούς μου που αναρωτιούνται αν έχουν κάτι στην ταυτότητά τους που να θυμίζει Ευρώπη. Το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης αυτή τη στιγμή είναι άκυρο. Η Ευρώπη έχει μολυνθεί από χυδαία και ανούσια συνθήματα που προσβάλλουν τη νοημοσύνη. Όπως η «ενότητα στην πολυμορφία», αλλά και από την πολιτική διγλωσσία του Μερκελισμού, κάνοντας τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι είναι μοναδικοί, ενώ συστηματικά διασφαλίζεται η ομογενοποίηση τους.

Δεν είμαστε πλέον ενωμένοι από την αίσθηση των διαφορετικών πολιτισμών, αλλά μπροστά σε έναν κοινό εχθρό: τη δημοσιονομική ακεραιότητα και την κοινωνική συμμόρφωση που προέρχεται από τους χρηματοδότες μας, τις Βρυξέλλες και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Η παρέμβασή τους είναι η πέμπτη φάλαγγα των τοπικών κοινωνιών. Επιβάλλουν μια ενιαία συμμόρφωση, καταστρέφοντας την τοπική και εθνική ταυτότητα. Αυτή τη στιγμή η Αλβανία βρίσκεται στον προθάλαμο της ΕΕ, πιο μακριά στέκει η Τουρκία. Θα τους καλωσόριζα στην ενιαία ευρωπαϊκή πολιτιστική κοινότητα, αλλά υπό τις παρούσες συνθήκες δεν μπορώ να το πω.

Για να καταλήξει: «Σήμερα δεν είμαι Ευρωπαίος, αλλά Άγγλος, Ιρλανδός και Έλληνας. Σε αυτά τα κράτη βλέπω αντίσταση και όχι απόλυτη συμμόρφωση στις επιταγές των Βρυξελλών. Υπάρχει ένας αριθμός ανθρώπων που αρνείται να υποταχθεί και αντιστέκεται. Τον Μάιο του 1941 ο Μανώλης Γλέζος ξήλωσε τη ναζιστική σημαία από την Ακρόπολη. Τώρα, στα 91 του, είναι ο πατέρας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και μας προτρέπει να γκρεμίσουμε την ευρωπαϊκή σημαία, επειδή προσβάλλει την αίσθηση της ανθρωπιάς μας».

Πηγή: iefimerida.gr